

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM.

ARA: 30 FILLÉR

1963. FEBRUÁR

Kongresszusra készülünk

Már csak néhány nap választ el bennünket március 2-től, szakszervezetünk VII. kongresszusának időpontjától.

A kongresszust előkészítő munka során nemcsak a központi vezetőségre, hanem a középszervekre és az alapszervezetekre is jelentős feladatok hárulnak.

Mit tett a budapesti bizottság — kérdezzük Csorba Józsefet, a budapesti bizottság titkárait?

— Központi vezetőségünk 1963. január 23-i ülése után 20 helyen, 37 szakszervezeti bizottság aktivistái és szakszervezeti tagjai részére szerveztünk értekezletet — hangzik a válasz —, amelyeken szakszervezetünk központi vezetőségének és elnökségének tagjai ismertették a VI. kongresszus óta végzett munka eredményeit, foglalkozásait és a VII. kongresszus irányelveit.

Ezek az értekezletek nagyon hasznosak voltak. A résztvevők száma több helyen, például a Budapest 62. sz. hivatalnál, a Ferenc Távbeszélő Üzemnél, a Javitó Üzemnél stb. 100–150 volt. A Budapest 72. sz. postahivatalnál pedig közel 200-an vettek részt az értekezleten. A résztvevők pozitívan értékelték a szakszervezet munkáját, bizalmukat fejezték ki a szakszervezet iránt és számos olyan hasznos javaslatot tettek, melyeket a kongresszus által megjelölt feladatoknál feltétlenül figyelembe kell venni.

Az értekezleteken több olyan probléma is elhangzott — s ez tanulság a budapesti bizottság számára is — melyeket minden különösebb felsőbb beavatkozás nélkül is már meg lehetett volna oldani.

Számos helyen tapasztaltuk például: az első negyedévi taggyűlések beszámolóit úgy állították össze, hogy értékeltek, mit tettek helyileg az alapszervezetek, milyen eredményeket értek el szakszervezetünk 1960 novemberében

megtartott VI. kongresszusának határozata végrehajtása érdekében.

Jónéhány alapszervezetnél február második felében tartják a szakszervezeti taggyűléseket. Helyes lenne, ha ezeken is az említett jól bevált módszer szerint számot adnának a tagságnak a határozatok végrehajtásáról. A budapesti bizottság fontos feladatának tartja — igénybevéve a társadalmi aktivisták segítségét is —, hogy ezeken a taggyűléseken részt vegyen, segítsen a taggyűlés előkészítésében, a felvetődő problémák megoldásában és a javaslatok megvalósításában.

Az előkészítő munkában nagy feladat hárul a megválasztott kongresszusi küldöttekre is. A küldöttek megválasztása alkalmával — 1963. január 11-én javasoltuk, hogy a kongresszus előtt is beszélgesseken hivataluk, üzemük szakszervezeti tagságával.

Már számos helyen tapasztaltuk, hogy a küldöttek fel-

keresik dolgozótársaikat és véleményüket, javaslatukat kéri a szakszervezet további munkájához.

A hivatalok, üzemek dolgozóinak is lehetőségük van arra — hiszen minden jelentősebb budapesti postaszervnél van olyan szaktárs, akit küldöttek választottak meg —, hogy felkeressék a kongresszusi küldötteket, és közöljék velük véleményüket, javaslatukat.

A kongresszusi előkészítő munkából csak néhány példát ragadtunk ki, de egészében véve az a tapasztalatunk, hogy a budapesti szakszervezeti tisztviselők, postás dolgozók eredményesen segítik a kongresszusi előkészítő munkát. Tevékenységükkel, hasznos tanácsaikkal hozzájárulnak ahhoz, hogy a VII. kongresszus realitás és előre mutatóan jelölje meg a Postás Szakszervezetnek a következő évekre háruló feladatait — fejezte be nyilatkozatát Csorba József.

Egy esztendő a posta újjátorgalmában

Az elmúlt év újjátorgalmának értékelése a postánál is megtörtént. Ennek alakulása

A benyújtott jav. száma	2,489
Az elfogadott jav. száma	746
A bevezetett jav. száma	730
Az utólkalk. népgazd. eredm.	4,626 192,— Ft
A kifizetett újítási díj	546,505,— Ft
A kifizetett közz. díj	13 482,— Ft

A vizsgált két évben lényeges változás az utólkalkulált népgazdasági eredményben és a kifizetett újítási díj összegében mutatkozik. Az utólkalkulált népgazdasági eredmény az utóbbi évek során általában 4–5 millió forint közötti változott. Az 1962-ben jelentkező mintegy 20 millió forintos eltérést az okozta, hogy a Postavezérgazgatóság által 1960-ban elfogadott „Budapesti távbeszélő központok számcserejének növelése” tárgyú újítás népgazdasági eredményének nagyobb része 1962-ben jelentkezett.

Az elfogadott és bevezetett javaslatok aránya az 1961. évi 97 százalékról 1962-ben 98 százalékra emelkedett. Ha figyelembe vesszük, hogy az országos átlag 96 százalék körül van, akkor a postánál e téren is fejlődés mutatkozik.

Az 1962-ben az egyes postai szervezetek belüli verseny indult a legjobb újító és a legjobb szakvéleményező cím elnyeréséért. A verseny újítási körökben nagy tetszést keltett, és jó hatással volt az újjátorgalom alakulására. Több szervnél a verseny hatásaként — mint például a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságnál, mintegy 50 százalékkal növekedett a benyújtott javaslatok száma.

Javulás az újítási feladattervekben

A postal feladattervek — néhány esettől eltekintve — évről évre jobbak. Akad még közöttük ugyan sok mondva csinált, 3–4 soros tömör mondatból vázolt feladatterv, amelyben nincs utalás az elérhető megtakarításra, a díjazási kulcsra, az újítási díj forrásai összességére és a főrásmunkákra stb. A feladattervek terén is gyökeres változást hoz majd a rövidesen megjelenő újítási rendelet, amely már előírja, hogy „az újítóknak a régebbi ötlestervezetékénél jobb helyett a feladatterv célkitűzésére kell összpontosítaniuk képességü-

az 1961. évihez viszonyítva a következő:

1961:	1962:
2,489	2,496
746	754
730	741
4,626 192,— Ft	24,503 458,— Ft
546,505,— Ft	639,146,— Ft
13 482,— Ft	19 127,— Ft

ket.” Ehhez persze az is kell, hogy a szervek ne csak a bonyolultabb feladatok, hanem a kisebb problémák megoldására is készítsenek feladattervet.

Jelentős és érdekes újítások

A „Pontos idő” hálózatba bekapcsolt helységek száma

18-cal növekedett. Hernádi Károlynak, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság dolgozójának javaslata alapján. Hernádi Károly a pontos idő hálózat elosztási pontjain elosztóerősítők helyett lényegesen olcsóbb iránytranszformátorokat alkalmazott a bővítés céljára, és ezzel 326 480 forint megtakarítást ért el. Az újítás bevezetésével Dunaújváros, Kaposvár, Pépa, Veszprém, Győr, Tatabánya és még 12 helységben a pontos idő éppúgy társítható, mint Budapesten.

A távbeszélő-szolgáltatban (Folytatás a 2. oldalon.)

Ők is helytálltak

Sokat olvastunk bányászaink, vasutasaink, postás dolgozóink hősi helytállásáról az idei kemény télben.

Úgy vélem, meg kell emlékezni a hírlapírók nagyszerű helytállásáról is. Az idő viszontagságai dacolva, mínusz 16 fokban hidegben, hófúvásban, ónos esőben 8 órán át ott álltak áruhelyükön, igen sok esetben fedél nélkül a fejük felett. Becsülettel látták el a szolgálatukat és terjesztették a sajtótermékeket.

Bizalmiak, szakszervezeti aktivisták gémberedett kezekkel, átázva jöttek be a szakszervezeti bizottsághoz a dolgozó ügyes-bajos dolgait intézni. Dolgozóink becsülettel helytálltak a nehéz viszonyok között is, amelyért köszönetet érdemelnek.

Kass Ferenc

Ülést tartott szakszervezetünk központi vezetősége

Január 23-án ülésezett szakszervezetünk központi vezetősége.

Az ülésen — amelyet Pápai László, a szakszervezet elnöke nyitott meg — szerepelt a központi vezetőségnek a szakszervezet VII. kongresszusára készült jelentése, amely a VI. kongresszus — tehát több mint két év — óta végzett munkájáról számol be a kongresszusnak.

Beterjesztették a VII. kongresszusra készült határozati javaslat tervezetét is.

A napirenden szereplő kérdések előadója, Besenyei Miklós főtitkár részletesen vázolta azokat a legfontosabb célkitűzéseket, elgondolásokat és javaslatokat, amelyek megvalósítása a legközelebbi évek szakszervezeti feladata lesz.

A főtitkár beszámolója után a központi vezetőség megvitatta és kiegészítette a szakszervezet elnöksége által készített jelentést, valamint a határozati javaslatot.

A központi vezetőség tagjai hozzászólásaikban részletesen értékelték és bírálták a beszámolósi időszakban elvégzett munkát, számos javaslatot és kiegészítést tettek a kongresszus elé kerülő jelentéshez, valamint határozati javaslatokat.

A központi vezetőség végül megállapította, hogy a szakszervezet általában végrehajtotta azokat a legfőbb célkitűzéseket és feladatokat, amelyeket 1960-ban, a szakszervezet VI. kongresszusa határozatában megszabott.

MIRE SZAVAZUNK?

Közeledik február 24-e. Néhány nap múlva szavazunk. Valószínű az ország teljes lakossága, több mint 6,7 millió ember dobja majd szavazólapjait az urnákba.

Népi demokráciánk történetében a választások mindig fontos eseményt jelentettek. A legutóbbi, az 1958-as választás olyan népszavazás volt, amellyel dolgozó népünk megpecsételte az ellenforradalom felett aratott győzelmét, és hitet tett a proletárdiktatúra, a szilárd munkáshatalom mellett.

A VIII. pártkongresszus előtt és alatt népünk sokféle képpen kifejezésre juttatta, hogy egyetért a párt politikájával, és ennek a politikának még következtetesebb megvalósítását kívánja. A soronkövetkező választás olyan történelmi jelentőségű eseményhez fűződik, amelyben népünk sok évtizedes vágya, küzdelme ölt testet: leraktuk hazánkban a szocializmus alapjait.

A választáson szavazatainkkal igent mondhatunk erre a nagyszerű sikerre, pártunk programjára, a szocializmus teljes felépítésére és a békére, amelyben hazánk minden becsületes dolgozója megtalálja a helyét.

Szavazáskor közvetlenül a jelöltekre szavazunk, arra, hogy a tanácsokban és az országgyűlésben kik képviseljenek bennünket. De a mi választásunk nem csupán közjogi aktus. A választás elősegíti, hogy az országgyűlés és a tanácsok összetételének további javításával állami szerveinket még alkalmasabbá tegyünk az előttünk álló feladatok elvégzésére.

Országunkban napról napra jobban kibontakozik rendszerünk demokratizmusa. Ellentétben a burzsoá rendszer választási törvényeivel, nálunk gyakorlatilag is minden állampolgár egyenlő és a közvetlen választójog alapján választó és választható.

Mire szavazzunk hát? Szavazzunk a dolgozó nép hatalmára, a szocialista Magyarországra. Szavazzunk erőteljesen fejlődő népgazdaságunkra, arra, hogy népünk jólétben, egészségben, kultúrában egyre gyarapodjon. Szavazzunk mindnyájan gyermekeink és a magunk boldog jövőjére, mindannyiunk szeméfényére: a békére!

A szocialista műhely címért

A szocialista brigádmozgalomban résztvevők mindig új feladatokat tűznek maguk elé, jól tudják: a mozgalom lényeg-

ge a fejlődés, az újat, jobbat akarás.

Igy született meg a gondolat, hogy ahol csaknem valamennyien szocialista brigádokban dolgoznak, lépjenek előre egyet — küzdjenek egy nagyobb cél, a szocialista műhely cím eléréseért.

Hogyan?

Erre nincs recept,

— de a tapasztalatcsere, mint általában, ebben a kérdésben is hasznosnak bizonyult.

A Posta Központi Javitó Üzemének készülékjavító mű-

mindenekelőtt az eredményesebb munkát kell biztosítaniuk.

Eddig is kérték minden intézményt, amellyel kapcsolatban álltak, hogy biztosítsák a javítandó készülékek folyamatos beküldését, de azt, hogy mindig, méghozzá egy bizonyos mennyiségű javítandó készülék legyen, ezt nemigen lehet a körültekintő szervezés mellett sem biztosítani. A készülékek megbírdósodási százalékát statisztikailag számításokkal meg lehet állapítani, de kevésbé lehet ilyen megállapításokra a tervteljesítést, még kevésbé terv túlteljesítést felajánlani.

A készülékjavító műhely dolgozói a vállalatvezetés által, az szb közbenjárására eddigi munkájuk mellé új feladatot kaptak: egy híradástechnikai berendezést gyártanak most már sorozatosan.

A szocialista műhely cím elnyerése érdekében tehát

munkaidejük jobb kihasználására törekedtek,

s ezért még arra is vállalkoztak, hogy teljesen új gyártási feladattal ismerkedjenek meg, új munkafogásokat tanuljanak.

A becsületesség és megbízhatóság szervesen hozzátartozik a szocialista ember jellemvonásaihoz. A készülékjavító műhely dolgozói minden fizetési nap alkalmával vizsgát tesznek ebből. Hosszú idő óta mindenki maga veszi el az asztalra odakészített pénzből a mellékelt bérlista alapján azt, ami neki jár. Hiány sohasem volt. Kezdetben voltak aggályok — hiszen a könyvelőké végső fokon a felelősség —, de a brigádvezetők kezességét vállalták, ki-ki a brigádjáért, s közösen együtt — az egész műhelyért...

A tanulás, a látókör szélesítésének vágya minden szo-

helyében — az ő tapasztalataikról lesz szó — négy szocialista brigád dolgozik.

S abban, hogy napirendre kerülhetett náluk a szocialista műhelyért folyó verseny, mind a négy brigádnak egyformán része van: csak úgy, mint a szakszervezet és a vállalatvezetés tetteiben, intézkedésekben megnyilvánuló segítségének is.

Amikor először felmerült a gondolat, hogy a készülékjavító műhely a szocialista műhely címért versenyezzen, tisztában voltak azzal, hogy

cialista brigádtagnál megtalálható. S nem megy ritkaság számba egy-egy tanulmányi kirándulás sem. A Posta Központi Javitó Üzemének készülékjavító műhelyében azonban az a szokás, hogy a tanulmányi kirándulással, gyárlátogatásokkal eltöltött időt órára, percre pontosan ledolgozzák. Művelődni, tanulni kell és lehet is, de nem a termelőmunka rovására — ez az elvük.

Részt venni az üzem közösségi életében, társadalmi munkát végezni csak az tud, akinek módot adnak rá, akit megbíznak feladatokkal. Nos, a javító üzemben gondoskodtak arról, hogy az szb mellett működő társadalmi bizottságok munkájába a készülékjavító műhelybelieket bevonják. S ugyanakkor támogatják kezdeményezéseiket is.

Ilyen kezdeményezés volt például a munkásvédelmi órát, amelyet az üzemi balcserek elhárítása érdekében szerveztek a műhely dolgozói. Szabályos időközönként, váltva egymást, hol az egyik, hol a másik brigád tagjai látják el ezt a fontos feladatot. Az üzem rendjére, munkásterveikre és saját biztonságukra ügyelni, ez is szép feladat a szocialis brigádtagnak.

Nincsen recept arra, hogyan lehet „szocialista műhely” egy üzembrészből. A javító üzembeliek tapasztalatai alapján annyit megállapíthatunk, hogy a szakszervezet és a vállalat vezetőségének törődése, segítése nagyon sokat jelent e kezdeményezés sikeres kibontakozásához. A szocialista műhely címért csak ott versenyezhetnek a célok elérése reményében, ahol az egész műhely közössége szocialista közösséghez méltó feladatokat vállalt magára, s ahol ezeket a feladatokat végre is hajtják.

P. H.

K. Gy.

Gazdaságosság a forgalmi feladatok ellátásában

A Szocialista Posta f. évi januári számában Kövesi Béla vezérigazgató „Legfontosabb feladatunk a vezetés színvonalának emelése” című cikkében kifejti: „A postaforgalom területén nem az a feladatunk, hogy mesterséges postai forgalmat csináljunk olyan területeken, ahol ennek nincsenek meg a konkrét társadalmi, gazdasági igényei, akár a lakosság, akár az állami szervek vonatkozásában.

A forgalom mesterséges növelése a tényleges társadalmi, hírközlési igényen felül nem kívánatos a nép-

gazdaság számára... Ehelylett arra kell törekednünk, hogy a népgazdaság tényleges hírközlési igényeit sokkal kulturáltabb színvonalon, pontosabban, fegyelmezettebben elégítsük ki, és tevékenységünk gazdasági színvonalát úgy emeljük, hogy az önköltségeinket csökkentjük.

E megállapítás figyelembevételével a Postavezérigazgatóság úgy döntött, hogy

1963. január 1-től a forgalmi teljesítményekre a központi postaszervek sem kapnak tervszámot. Az elvi állásfoglalás

régen vajdó kérdést old meg

s világosan kijelöli jövőbeni feladatainkat.

Minden postás dolgozó tudja, hogy a postaforgalom növelését vagy csökkentését maguk a postások csak jelentéktelen mértékben tudják befolyásolni. Mivel a terv törvény, éppen ezért a dolgozók nagy erőfeszítéseket tettek a tervteljesítés érdekében még akkor is, ha az igények kisebbek voltak a tervezettnél.

Az idézett megállapítás egyértelműen leszövegezte: a postaforgalom mesterséges növelése nem kívánatos.

A forgalmi dolgozóknak tehát most már nem azon kell elsősorban fáradozniuk, hogy a közönség a bevételek növelése érdekében szolgáltatásaink igénybevételére mindenáron serkentsék — hanem azon, hogy a ténylegesen

mutatkozó igényeket „kulturáltabb színvonalon” és sokkal gazdaságosabban elégítsék ki.

Ma egész népgazdaságunkban az egyik legfontosabb és legdöntőbb követelmény a gazdaságos termelés. A postaforgalmi szolgáltatás ellátása terén is az a legfontosabb feladatunk, hogy a posta a hírközlési igényeket minél jobban és minél kevesebb ráfordítással (munkával) elégítse ki.

Keresnünk kell tehát azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik a forgalom jobb ellátását, mégpedig kevesebb költség mellett.

Régen eldöntött kérdés, hogy a termelékenység emelése, az önköltség csökkentése, az egyik legeredményesebb eszköze a

a gépesítés és automatizálás.

Annak ellenére, hogy a postaforgalmi feladatok sok esetben tömegmunkaként jelentkeznek — tehát gépesítésre alkalmasnak látszanak —, az iparhoz viszonyítva a posta gépesítése még világviszonylatban is eléggé elmaradt. Ennek oka főként az, hogy egy-egy országon belül postai gépekből aránylag kevés van szükség — kivéve az úgynevezett kisgépeket —, s így a gépek előállítási költsége meglehetősen magas. Ebből a felismerésből kiindulva a Szocialista Országok Postai és Távközlési Együttműködési Szervezete (OSZSZ) a szocialista országok postakezelésének egységesítésére törekszik, hogy a közösen kidolgozandó postai gépeket minden szocialista országban használni lehessen.

Ezek a gépek és berendezések — amelyek kidolgozásán munkálkodnak — bevezetésétől kezdve a hivatalokban is. Üzemeltetésükkel a termelékenység ugrásszerűen emelkedni fog. Például egy levelezőgéppel óránként 20—25 000 darab levél rendezését (állítást) végzi el. Egy codrendszerű iránvítógéppel óránként 20—30 000 codolt levelet lehet irányítani.

A gépek beszerzése még nem minden.

Azok eredményes üzemeltetését is biztosítani kell. Jelenleg is vannak olyan gépeink, melyeknek kapacitása nincs kihasználva, vagy amelyek jobb megszervezéssel eredményesebben lennének felhasználhatók. Például legnagyobb hivatalaink el vannak látva nagy teljesítményű bélyegzőgépekkel. E gépek kapacitása még a Budapesti 72. postahivatalban sincs teljes mértékben kihasználva. A Posta Kísérleti Intézet forgalmi osztálya vizsgálta a gépek eredményesebb felhasználásának lehetőségét, és ennek eredményeként kidolgozta a központosított bélyegzés rend-

szert. Eszerint több budapesti nagyhivatal a nála feladott közönséges levélpostai küldeményeket bélyegzés nélkül továbbítja a Budapest 62., illetőleg a Budapest 72. postahivatalhoz, ahol a bélyegzést a meglévő nagy teljesítményű bélyegzőgépekkel végzik el.

Ugyancsak a Posta Kísérleti Intézet forgalmi osztálya vizsgálta a pénzfelviteli gépesítésének lehetőségét. Megállapította, hogy a felvett postautalványoknak és a csekkbefizetéseknek ugróköcsis összeadógéppel történő naplózása egyik leg gazdaságosabb gépesítési megoldás ezen a munkaterületen, annak ellenére, hogy a géppel való naplózást nem a felvett, hanem egy másik dolgozó végzi. Ezzel a megoldással a pénzfelviteli időt 20—25 százalékkal lehet csökkenteni, s a 130 legnagyobb hivatalunknál e rendszer bevezetésével körülbelül évi 300 ezer forint megtakarítást lehetne elérni. Érdekelte hivatalainkat ma még nem tudjuk ellátni ilyen összeadógépekkel. Több hivatalnál azonban a kifizetések naplózására ma is van ugróköcsis összeadógép. A helyi adottságok alapos elemzésével az érintett hivatalok vezetői már most megoldást találhatnak a meglévő gépekkel a befizetések gépi naplózására.

A Budapesti Postaigazgatóság, a Budapest 4. postahivatalnál lévő nagy teljesítményű utalványellenőrző géppel sikeresen valósítja meg a felvett MNB-utalványok központi feldolgozását. Ezekből a példákban is látható, hogy

megező gépeink és berendezéseink jobb kihasználására van lehetőség.

A lehetőséget azonban csak akkor tudjuk kiaknázni, ha az érdekelt dolgozók maguk is keresik a gondjaikra bízott gépek és berendezések eredményesebb kihasználását.

A forgalom területén

az önköltségcsökkentés másik nagy lehetősége

a kezelés egyszerűsítésében rejlik. Az utóbbi években bár jelentős eredmények

születtek itt is, de még bőven van tennivaló. Az elmúlt 18 év alatt

megváltozott társadalmi és gazdasági életünk új követelményeket támaszt és új lehetőségeket is kínál. Kezelési szabályaink nem mindig tükrözik ezeket a változásokat. Nem sikerült például kielégítően megoldani a kézbesítéskor otthonától távol dolgozóknak szóló könyvelt küldemények kézbesítését. Nagy gondot okoz a vállalati befizetések lebonyolítása stb.

A postás dolgozók előtt ismeretes, hogy csomagkezelésünk jelenlegi rendszere — a csomagok és szállítólevelek külön kezelése — igen költséges, de jobb rendszert még nem sikerült meghonosítani, bár hasznosítható külföldi tapasztalatokat szereztünk.

Az ellenőrzés kérdése általában igen fontos. A postára nagyon komoly szellemi és anyagi javakat bízunk. A posta azonban csak akkor látja el kielégítően feladatát, ha ezeket a javakat megbízhatóan kezeli. A megbízhatóság biztosításának pedig a tökéletes ellenőrzés a legfontosabb eszköze. Ennek ellenére mégis meg kellene fontolnunk, szükség van-e szocialista vállalatokkal szemben a két-háromszoros ellenőrzésre (pl. MNB-utalványok)?

A rádióelőfizetési díjak a posta egyik legfontosabb bevételi forrását képezik. Az a feladatunk, hogy mindenkivel beszédjünk az előfizetési

díjat, aki rádióvevőkészülékét üzemben tart. De vajon szükséges-e ehhez az előfizetők jelenlegi párhuzamos nyilvántartása? A Központi Leszámoló Hivatal rádiónyilvántartó osztályának gépessített nyilvántartása mellett feltétlenül szükséges-e a postahivatalok kartotékrendszerű nyilvántartása? Nem sokkal fontosabb-e az orrhallgatók eredményes felkutatása, mint a párhuzamos nyilvántartás vezetése?

Hivatali kézbesítésünk ma sok esetben nagyobb adminisztrációval jár, mint a házánál történő kézbesítés. Nem hiszem, hogy ennek a nagyobb adminisztrációnak a fenntartása minden esetben indokolt lenne?

Légiposta díjszabásunk 14-féle pótdíjat tartalmaz. Csehszlovákiában egy, Braziliában, Kínában három, az NDK-ban csak négyféle légiposta pótdíj van. Mennyivel könnyebb lenne a felvevők munkája, ha náluk is csak 3—4 féle pótdíj lenne!

Sorolhatnánk még egy pár példát, ahol kezelésünkben rejtett tartalékot lehet találni. Azt hiszem azonban egyelőre ennyi is elegendő annak illusztrálására, hogy a szabályzatok módosításával jobban tudnánk befolyásolni a postai eredmények javítását, mint a forgalom mesterséges növelése révén.

Király Albert

Az ez évi postai feladatok végrehajtását segítő szocialista munkaverseny irányelvei

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének határozata és felhívása alapján, a postára vonatkozó 1963. évi munkaverseny irányelveit a postások szakszervezete elnöke, a postavezérigazgatóság együttesen dolgozta ki.

A célkitűzések meghatározásak az 1963. évi fontosabb feladatokat. Így a helyi távbeszélő szolgálat fejlesztését mind budapesti, mind vidéki viszonylatban. Ezt elsősorban a helyi távbeszélő központok és hálózatok kialakításával kell elősegítenünk. A távroszolgáltatásban meg kell kezdeni a postai távgépi állomások automatizálását. Tovább kell fejleszteni a rádió, televízió, valamint a nemzetközi műsorcsere alkalmas mikrohullámú összeköttetéseket is.

A postaforgalom területén a szolgáltatásokat igénybevevő közönség részére gyorsabb, megbízhatóbb, korszerűbb kiszolgálást kell biztosítani, és tovább kell fejleszteni a posta belkezelésének gépesítését, ezen belül is a kisgépesítést. A hírlapszolgáltatásban tovább kell növelni a napilapok példányszámát, ugyanakkor el kell érni, hogy a remittenda aránya tovább csökkenjen.

A munkaversenyszervezőtevékenységet 1963. évben a postán a helyi éves tervek, illetve feladatok minél eredményesebb teljesítésére kell irányítani.

Ennek érdekében, a legfontosabb munkaverseny-célkitűzések:

Az önköltség csökkentése

E célkitűzés megvalósításában tág tere van a műszaki fejlesztésnek, a takarékosabb intézkedéseknek, az újítómozgalomnak, a munka- és üzemszervezésnek stb. A postakezelés egyszerűsítésével a távbeszélő- és táviróvonalak, továbbá a műszaki berendezések jobb karbantartásával nagyobb forgalom bonyolítható le. Mindezek jelentős önköltségcsökkentést eredményeznek.

A postai szolgáltatások minőségének javítása

A postai szolgáltatások teljesítésénél igen fontos a gyorsaság, a pontosság, a megbízha-

tóság. Ennek szem előtt tartásával a postán jelenleg is alkalmazott minőségi mutatók javítására, így például a kárterítések, a posta hibájából bekövetkezett zárlatleamaradások, pénzügyi eltérések számának csökkentésére, a társadalmi tulajdon védelmére, az áramkörök, a belső berendezések és szerelvények élettartamának meghosszabbítására, a vezetékek és a vezetékek nélküli hírközlés területén, az üzemidővesztés csökkentésére, a gyors és hibamentes távirat továbbítására, a beruházási, a fenntartási és felújítási munkákra fordított munkidő csökkentésére stb. kell törekedni.

A műszaki teljesítményi terv- és az üzletviteli irányszámok teljesítése

A közönség megfelelő tájékoztatásával, valamint helyes szervezési intézkedésekkel — ahol a lehetőségek megengedik —, segíteni kell a postai szolgáltatások nagyobb mértékű igénybevételét.

Az 1962. évben, a kongresszusi munkaverseny sikereihez jelentős mértékben hozzájárultak a versenymozgalom különböző formái. Így az egyéni versenyben a Kiváló dolgozó, a Szakma ifjú mestere, a Kiváló újtó, a kollektív versenyben a Szocialista brigád című, és a kibontakozóban lévő Szocialista hivatal, üzem, illetve osztály, műhely cím elnyeréséről folyó versenyek.

E versenyformákat az 1963. évben is tovább kell fejleszteni. A szakmai vezetőknek, a tisztségviselőknek több segítséget kell nyújtaniuk a szocialista hivatal, illetve üzem cím elnyerésért versenyző dolgozóknak.

Egy esztendő a posta újítómozgalmában

(Folytatás az 1. oldalról)

gyakori jelenség, hogy a beszállítás végén a hallgatót rendellenesen, vagy egyáltalán nem helyezik vissza a helyére. Ha ilyen állomást hívnak, a hívás hamis lesz. Csizmadia Béla, a Szeged Postaigazgatóság dolgozója olyan berendezést készített, amely abban az esetben, ha az előfizető a hallgatót rosszul teszi vissza a hallható, szaggatott búgással figyelmezteti az előfizetőt, hogy a távbeszélő készülékének hallgatóját szabályszerűen helyezze vissza a helyére.

Az újítás bevezetésével megszűnt a hamishívásokból eredő áramfogyasztás, és a hamishívások felszámolásával járó műszaki, adminisztrációs tevékenység is.

Csizmadia Béla 1962. év végén, több más megvalósított újítása alapján az újítók közötti versenyben elnyerte a Szeged Postaigazgatósági Kerület legjobb újítója címet és a veejáró pénzjutalmat.

Gondok és problémák

a szolgálati kerékpárok tulajdonba adása után

A szolgálati kerékpárok tulajdonba adása óta eltelt több mint egy év tapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy az intézkedés helyes volt. Az új rendszer, a postai adminisztráció lényeges csökkentése mellett, a dolgozók egyéni érdekeit is figyelembe véve hasznosnak bizonyult.

A kerékpárok tulajdonba adásának eddigi tapasztalatait értékelve azonban szükséges néhány megoldásra váró problémát felvetni. A tulajdonba adást megelőzően e célra alakított bizottságok megállapították a már használatban lévő kerékpárok használati idejét. E bizottságokban a szakszervezet megyei bizottságai is részt vettek és javaslatokat figyelembe vettek.

Elkövetett a bizottságok azonban azt a hibát, hogy már a korábban egy, vagy két esetben felújított kerékpárok használati idejét az akkori állapotuknak megfelelően 2, 3 és 4 évben határozták meg. A gyakorlat azonban rácsodolt az akkori döntésekre, mivel a használt kerékpárok lényegesen többször hibásodtak meg, mint az újak. A dolgozók igazgatólannak tartották és tartják a régi kerékpárok túlzottan hosszú, 3—4 éves használati idejét...

Így a legtöbb panasz azoktól a dolgozóktól érkezik, akiknek a kerékpárját magas használati idővel adtuk tulajdonba. Területünk sajátosságait figyelembe véve, sok a panasz a kerékpár használati átalány alacsony szintű megállapítása miatt. Főleg a külterületi kézbesítők kifogásolják az ala-

csony átalányt, amelyet havi 30 forintban állapítottak meg. Ez kevés ahhoz, amilyen mértékben a kerékpár futó- és hajtóműve elhasználódik.

Problémát okoz még, hogy azoknál a kézbesítőknél, ahol a kézbesítői járás kilométere eléri a maximumot, a kézbesítés befejezése után még el kell látniuk a járatni szolgálattal is, de az a munkára kerékpárhasználati átalányt, már nem kaphatnak.

Szükségesnek tartjuk, hogy a kerékpárok minőségére vonatkozólag a posta, mint megrendelő szerv, közölje észrevételeit és kifogásait a minőséggel kapcsolatban. Véleményünk szerint e problémák közös erővel megoldhatók, és a megoldás dolgozóink körében megnyugvást keltene.

Prágai György

Tercismertető tanácskozás a Távbeszélő Igazgatóságon

Február 15-én tanácskozára gyűltek össze az igazgatóság, valamint üzemének és hivatalainak szakvezetői, párt- és szakszervezeti titkárai, hogy értékeljék eddigi munkájukat, és meghatározzák az ez évi tennivalókat.

Kulcsár Lajos megnyitotta beszéde után Szabó János, az igazgatóság vezetőhelyettese elmondta, hogy a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság az 1962. évben előírt üzemeltetéseket — a dolgozók szorgalmas munkája eredményeként —, sikeresen teljesítette, és több mint 7 millió forint tervenfelüli teljesítménnyel járul hozzá a postai eredmények kedvező alakulásához.

Horváth Ferenc, a vezérigazgatóság 10. C. ügyosztályának vezetője körvonalazta a fontosabb tennivalókat és kiemelte, hogy az ez évben végzett munkával kell megalapozni az 1964. évi tervteljesítést.

Csáki László, a Teréz Távbeszélő Üzem vezetője a dolgozók és a vezetők közötti jó együttműködésről számolt be.

— Igen hasznos az a segítség — hangsúlyozta —, amelyet a társadalmi szervek nyújtanak.

Csorba József, a postászsakszervezet budapesti bizottságának titkára párhuzamot vont az elmúlt évi tervismertető tanácskozáson elhangzottak, s a végzett munka között.

A tanácskozáson megszólaltak a tanácskozáson megvitatott el. Valamennyien felhívták a figyelmet az 1963. évi tervek teljesítésére, de mégis annak a meggyőződésüknek adtak kifejezést, hogy a dolgozók bevonásával, a VIII. pártkongresszus határozatainak szellemében, meg lehet teremteni a tervteljesítés feltételeit.

lag történt megoldásával 52 628 forintot takarítottak meg.

A jelentős újítások listáján szerepel Bíró István és Veress Sándor (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság) kábelgombolyító berendezése is.

Az itt ismertetett és hasonló újítások bevezetésével a posta 1962. év során csaknem 25 millió forinttal növelte országos viszonylatban a népgazdasági eredményt. Ebben a munkában az újítókön kívül fontos feladat hárult a szakszervezeti bizottságok mellett működő SZUB-okra, budapesti viszonylatban pedig a Postás Központi Újtási Tanácsra. E társadalmi szervek nagy segítséget nyújtottak mind az újítóknak, mind pedig a szakvéleményezőknél. Ezekre a szervekre hárul azoknak az akadályoknak a felszámolása, amelyek még jelenleg is gátolják vagy késleltetik a postai újítómozgalom eredményesebb fejlődését.

Havas István

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

KONGRESSZUS ELŐTT

Szakszervezetünk rövidesen összeülő VII. kongresszusa előtt néhány nyilatkozatot kéréstünk. Nem ötlesterüen választottuk ki azokat a szaktársakat, akik véleményének hasábjainkon helyt adunk. Valamennyien különböző munkaterületeken, más-más beosztásban dolgoznak. Erthető, hogy érdeklődésük homlokterében elsősorban mindennapi kisebb-nagyobb problémái állnak. Orvondetés viszont, hogy milyen felelősséggel tesznek szót a nagy jelentőségű, gazdasági és politikai életünk fejlődését előmozdító kérdéseket is.

Mit vár Császár Károly, a Távbeszélő Igazgatóság vezetője a kongresszustól?

— Szakszervezetünk kongresszusai — mondotta — a vezetés számára is mindenkor nagy jelentőségűek.

— A postás dolgozók munkaszervezetükkel és köteleseggel együttműködésükkel pártunk VIII. kongresszusa tiszteletére vállalt feladatokat maradéktalanul megoldották. Ugyanakkor, hogy szakszervezetünk kongresszusa után a versenymozgalom fokozott lehetőséget nyújt, hogy egyes dolgozóink kezdeményezésére a szocialista üzem, vagy üzemszerűség címét folyó verseny és is erőre kapjon. Ez a gazdaságosság fokozására és a munkatermelékenység emelésére további segítséget adna.

— Kormányzatunk és pártunk fejlődésünk gyorsítását — egybehangzóan — a múltban kapott beruházások összegének lényeges emelésével segítette. Ez amellyel, hogy hatalmas segítséget nyújt számunkra, számos megoldandó kérdést is felvet. Céltudatosnak tartanám, ha ezeket a kongresszus tárgyalná. Így például a budapesti távbeszélő szolgálat fejlesztésének ügyét. Ismeretes, ennek érdekében a népgazdasági miniszter, az azokról a kapcsolódó alközpontok, hálózatok és egyéb szerelvények megépítésében a Távbeszélő Igazgatóság dolgozóit tevékenyen részt vesznek. Jól összehangolt munkára van szükség ahhoz, hogy beruházásaink a terveknek megfelelően készüljenek el. Üzembehelyezésük után a folyamatos szolgálat ellátásához szakképzett munkaerőre van szükség. Az igazgatóság ezt a problémát saját erejéből nem tudja megoldani. A Postás Szakszervezet és a Postavezérgazgatóság közreműködésére van szükség. Véleményem szerint ezt a jelentős létszámgigényt, a szakemberutánpótlást központosított tanulóképzéssel és korszerűen felszerelt tanműhelyekkel lehetne eredményesen megoldani. Enélkül a nagy számban beállításra kerülő új munkatársak alkalmazása és a nyugdíjba vonuló dolgozók pótlása szinte megoldhatatlan feladat elé állítja a Távbeszélő Igazgatóságot.

— Másik, nem kevésbé fontos kérdés az, hogy a budapesti távbeszélő központok kapacitása 1970-ig közel megduplázódik. Ehhez az eddiginél jóval több fenntartó személyzetre lesz szükség. A létszám növelésének azonban korlátai vannak. A teljesítmények növeléséhez, a bevételek fokozásához szervezett munkával, fejlettebb munkamódszerekkel, a szakképzés fokozásával is el lehet jutni.

— A számos megoldásra váró feladat közül csak kettőt említettem. Leginkább ezeknél várom, hogy a fejlődésünkhöz szükséges feltételek biztosítását a kongresszus meghatározza, és segítséget adjon a távbeszélő szolgáltatás zavartalan ellátásához.

Harsányi Jánosné, Budapest 114-es postahivatal,

központi vezetőségünk tagjainak véleménye szerint a kongresszus irányelvei előrehaladásunkhoz nagy segítséget nyújtanak. Az irányelveket aktívan hallgatunk, segítségükkel széles körben ismerttük ki, hogy azokra támaszkodva, még jobban, még eredményesebben dolgozzunk.

Elmondotta, igényli, hogy a hivatalok napi munkáját a szakszervezeti vezetők foglalkoz-

tabban segítsék. Ez nemcsak a termelékenység javítását, de a dolgozók keresetét is kihatározza, a minőségi mutatók tovább javulásának. Helyeselné, ha a hivatalok bevételei fokozási feladatát egységbe foglalják, amellyel a hivatalok munkáját egyszerűbben mérlegelhetnék. Azt tartja, hogy a nők munkáját sokszor azért nem becsülik kellőképpen, mert ők maguk sem törődnek eléggé továbbképzésükkel. A kongresszusnak feltétlenül foglalkoznia kell ezzel a kérdéssel, módot kell találnia a női hivatástudat, a szakma szerepe és a családi érdekek egyeztetésére.

— Ezúttal harmadszor veszek részt küldöttként a kongresszusi munkában — mondotta. — Azon leszek, hogy az ott elhangzott javaslatokat, illetve határozatokat mindennapos munkám során a közösség érdekében hasznosítsam.

Egyed István, Budapest 55-ös postahivatal,

az V—XIII. kerületi kishivatali dolgozók szakszervezeti bizottsági titkára, megfogant alaposságkal közli mondanivalóját.

— A kongresszus irányelveinek tanulmányozása után egyre jobban bennem és dolgozóimtársaimban az a meggyőződés — hangsúlyozta —, hogy a VI. kongresszus óta jelentős haladást értünk el a szakszervezeti mozgalomban. Tizenkét esztendő szb-titkári tapasztalatomra hivatkozva kijelentem, hogy a tagság szorosabban kapcsolódik a szakszervezethez, növekvő bizalommal valószínűleg a vezetőség határozatait a gyakorlatban. Az aktivisták megérett lelkiismeretességgel intézik a dolgozók ügyes-bajos dolgait, akik meggyőződésük szerint részt a legváltozatosabb mozgalmakban. Példának említem, hogy a szakma ifjú mestere címért folyó versenyben olyan tömegesen jelentkezték, és olyan jól dolgoztak, hogy vetélkedésük győzelmét eredményekben is jelentősen mutatkoznak. A kerületben egyébként már „kiváló hivatalok” is vannak.

— Bár az irányelvek széles tárgykört érintenek, a kishivatali dolgozók szeretnék, ha a kongresszus az ő kérdéseikre — bér-, munkajogi stb. — is behatóbban foglalkozna.

— Jólesné a kishivatali dolgozóknak — fejezte be nyilatkozatát Egyed István — ha a budapesti bizottság vezetői személyesen is felkeresnék munkahelyeiken őket.

Váradai József, Krisztina Távbeszélő Üzem,

szakszervezeti főbizalmi hangsúlyozta:

— A tagság messzemenően helyesli, hogy a kongresszusi irányelvekben „alulról érkező” kívánságokat öntötték formába. Felmerült azonban néhány olyan észrevétel, amelyek továbbítására küldöttükkel kéri fel.

Ezen túlmenően egy közérdekű javaslatuk is lenne:

— Azt szokták mondani — fejezte be Váradai István —, hogy a posta az ország ideg-hálózata. Hát ez a nagyon fontos szervezet megérdemelné, hogy anyagellátását több gondnal intézzék. Az országban gyártott, egyszerű anyagokra is néha napokig kell várni, ami bizony a folyamatos munkát hátráltatja. És végül — de fontosságban nem utolsósorban — remélnék, hogy a VII. kongresszus számos nagy jelentőségű kérdés megvitatása mellett a postások bérproblémáiról sem feledkezik meg.

Négy, részben országos jelentőségű, másrészt csak a szakmán belüliek szűkebb körét érintő véleményét ismertettük. A nyilván igen sok felmerült észrevétel sorában ezek is a kongresszus elé kerülnek. Így van ez rendjén, mert az a cél, hogy szakszervezetünk legmagasabb szintű fórumán minden észszerű javaslat hangot kapjon.

A dolgozók pedig szakszervezetünk iránt mindinkább mélyülő bizalommal várják a VII. kongresszus közös akarattal születő, szocialista hazánk útját egyengető határozatokat.

Molnár György

KI MIT TUD

— avagy kit mi érdekel?

Az utóbbi években megnőtt az érdeklődés a társadalmi problémák, a természetismeret, a műszaki kérdések iránt. Erről tanúskodik a sok ismeretterjesztő rendezvény, a postaszervezetnél szép számmal létrehozott munkasakadémiák, valamint a Központi Művelődési Házunkban már negyedik éve működő szabadakadémia is.

Napjainkban, érthető okokból, előtérbe került a műszaki-technikai színvonal, a szakmai felkészültség kérdéseinek emelése. Sok szb és általában a posta szakszervezete a szakmai tematikájú munkasakadémiák életrehozásához jelentős segítséget nyújtott. A jól összeállított előadásokat közölték a dolgozóknak, akik itt üdültek hazánkban — üzemi látogatásra és baráti találkozóra hívták meg.

A szakszervezeti bizottság nevében Keviczki István köszöntötte a vendégeket. Utána megtekintették a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság bel-

gátjait, a társadalmi problémák, a természetismeret, a műszaki kérdések iránt. Erről tanúskodik a sok ismeretterjesztő rendezvény, a postaszervezetnél szép számmal létrehozott munkasakadémiák, valamint a Központi Művelődési Házunkban már negyedik éve működő szabadakadémia is.

A munkasakadémiák programjainak összeállításánál arra törekedtek, hogy egy-egy tagozat tematikája azonos tudományág köréből tartalmazzon összefüggő, jól rendszerezett ismeretanyagot. Ehhez segítségül szolgált a TIT által kiadott „Munkasakadémia példatár” is.

Tapasztalataink szerint a dolgozók körében nagyobb az érdeklődés egyes kérdések tudományos megismerése iránt, mint ahogy azok kielégítését szakszervezeti bizottságaink biztosítják.

Például sok szülőben felvetődik a gyermekneveléssel kapcsolatban olyan kérdés, amelynek megoldásához egy-egy előadás segítséget adna. Csak néhányat említnék meg közülük: „A család szerepe a gyermek nevelésében”, „A szülői tekintély”, vagy a „Meggyőzés és a kényszer szerepe a nevelésben”.

— Kit mi érdekel? — kérdésének figyelemmel kísérése igen fontos. A társadalmi és gazdasági életben végbemenő rohamos fejlődés, az egyes tudományágak fejlődése szükségessé teszi, hogy mindenki sokrétűen gyarapítsa tudását.

A korszerű műveltség fogalmához hozzátartozik, hogy ne csak szakmai kérdésekben, hanem az irodalom, a történelem, filozófia, művészetek kérdéseiben, a nemzetközi élet jelentős eseményeivel, a biológiai munkáját irányították a helyi dolgozók.

Az ilyen természetű munka azután széles körben elterjedt, és jelentős tényezőjévé vált a szocialista ország építésének, a szovjet nép mindenoldalú fejlődésének. Jelenlegi viszonyaink között is csak ez a fajta munka tekinthető társadalmi munkának.

Társadalmi munka például valamilyen építkezésen az ottani dolgozók irányításával végzett anyagmozgatás vagy földmunka. De nagyon fontos társadalmi munka az is, amikor postai szakemberek — például könyvelők stb. — a tsz-ek ilyen jellegű munkáját, munkaszervezését segítik, vagy a szakszervezeti tisztviselők a tsz-t patronálják a tapasztalatok átadásával, kulturális munkával stb. Társadalmi munkának tekinthető az olyan munka is, amely valamilyen postai üzem működését gátló akadályok elhárítását célozza. Ilyenek voltak az idei zoro télen végzett hőellátási munkák.

Viszont kétségtelenül nem társadalmi munka a megkínált vagy hallgató-

gia, csillagászat és az egészségügy bonyolult problémáival is megismerkedjünk. Így bővül ismereti és érdeklődési körünk egyaránt. Ehhez kell a szakszervezeteknek, és elsősorban a helyi szervezeteknek segítséget nyújtani azért, hogy a különböző postás rétegek érdeklődését figyelemmel kísérve szervezze, segítse az ismeretterjesztést.

Brzobohaty Lajosné

Baráti találkozó

Február 15-én a Távbeszélő Igazgatóság kultúrtermében 30 potsdami fiatal — akik itt üdültek hazánkban — üzemi látogatásra és baráti találkozóra hívták meg.

A szakszervezeti bizottság nevében Keviczki István köszöntötte a vendégeket. Utána megtekintették a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság bel-

Levél Vietnamból

Nemrégiben tapasztalatszerző céljából nálunk járt Hanoi-ból (Vietnam) egy postás munkatársból álló kis küldöttség. A Központi Táviróhivatalon kívül a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság belföldi és nemzetközi kapcsolóterméit is megtekintették.

A szíves fogadtatást meleghangú, francia nyelven írt levélben köszönték meg. Ebben megemlékeztek arról, hogy soha nem felejtik el a látogatást, és szívesen leveleznének magyar szaktársakkal, hogy ápolják a létrejött barátságot.

H. J.

Az ifjúsági találkozó résztvevői a nyelvi nehézségek ellenére is hamar megtalálták a közös témát

földi és külföldi osztályát. A vendégek érdeklődéssel szemléltek a felvillanó lámpákat, a szorgosan, ügyesen dolgozó szaktársnők munkáját.

Majd Válint Tibor KISZ-titkár üdvözölte a vendégeket. A német csoport nevében Dieter Poser, a potsdami FDJ bizottság vezetője köszöntötte meg a szíves fogadtatást, és röviden ismertette a német fiatalok életét, helyzetét. Utána baráti beszélgetés, tánc kezdődött. Egy kis csoporthoz ültek. Eppen Jögen von der Heiden beszélt: a Karl Marx Stadt Lokomotív gyárban dolgozik, mint esztergályos, 18 tagú szocialista brigád vezetője.

Erdekes epizódokat mesél

a magyar sportolók eredményeit.

Szaporán hangzanak kérdései:

— Milyenek itt a KISZ-fiatalok? Hogy végzik munkájukat? Szeretnek-e táncolni? S az utóbbi kérdésre rögtön választ is kap — egy csinos magyar kislány csárdásra kéri fel.

Gyorsan elszaladt az idő. Elérkezett a búcsúzás ideje. A vendégek megköszönték a kedves ajándékokat. De az ajándékok mellett emlékeket is visznek magukkal: olyan postás fiúk és lányok emlékeit, akik a munkában és az életben is közös célt harcolnak velük együtt.

Török Mihály

Társadalmi munka — vagy túlóra?

Értesülések érkeztek hozzánk, hogy egyes postai vezetők a dolgozók rendes munkaköréből tartozó munkát társadalmi munkaként végeztetik, a túlmunkarendelkezések mellőzésével.

Napjainkban egyre nagyobb jelentőséget kap a társadalmi munka. Ez önként vállalt, és szabad időben végzett tevékenység, amely minden külső kényszerítés nélkül, kizárólag a dolgozó öntudatán alapszik. Ennek egyszerű példája a munkásmozgalom történetében az a társadalmi munka, amelyet Lenin elemzett és nevezett el „Kommunista szombatoknak”. Ez a kezdeményezés a mintája minden társadalmi munkának. Itt a vasutasok arra vállalkoztak, hogy az előre ledolgozott, és így szabadáttett szombatokon végeznek munkát. Epedig nem a rendes munkahelyükön, hanem ott, ahol nagyobb fizikai munkaerő kifejtésére volt szükség. A résztvevőkre csak mintegy 10 százaléka volt a munkahelyi dolgozója, a többiek túlnyomórészt az igazgatásból és a hivatalokból kerültek ki. Az utóbbi

biak munkáját irányították a helyi dolgozók.

Az ilyen természetű munka azután széles körben elterjedt, és jelentős tényezőjévé vált a szocialista ország építésének, a szovjet nép mindenoldalú fejlődésének. Jelenlegi viszonyaink között is csak ez a fajta munka tekinthető társadalmi munkának.

Társadalmi munka például valamilyen építkezésen az ottani dolgozók irányításával végzett anyagmozgatás vagy földmunka. De nagyon fontos társadalmi munka az is, amikor postai szakemberek — például könyvelők stb. — a tsz-ek ilyen jellegű munkáját, munkaszervezését segítik, vagy a szakszervezeti tisztviselők a tsz-t patronálják a tapasztalatok átadásával, kulturális munkával stb. Társadalmi munkának tekinthető az olyan munka is, amely valamilyen postai üzem működését gátló akadályok elhárítását célozza. Ilyenek voltak az idei zoro télen végzett hőellátási munkák.

Viszont kétségtelenül nem társadalmi munka a megkínált vagy hallgató-

lag tudomásul vett túlórás. Nem az a csak többletmunkával elvégezhető munka. Nem az a napi 8 órán túl végzett munka sem, amely a rendes munkaidőben semmiképpen nem végezhető el.

Itt csakis a törvény rendelkezéseit tekinthetjük. Eszerint a dolgozó munkaidőjét meghaladó munka túlmunka, amelyet vagy meg kell fizetni, vagy azonos tartamú szabad időt kell érte adni.

A törvény a túlmunka végeztetését szigorú feltételekhez köti. Ezekből a rendelkezésekből nem kétséges, hogy a rendes munkakörben végzett munka társadalmi munkának nem tekinthető.

A társadalmi munka nem lehet ürügy a törvény rendelkezéseinek kijáratához, a jogalvó visszaéléshez. Az indokolt és helyes társadalmi munka szervezésén, segítségén kívül feladatuk a szakszervezeti bizottságoknak az „ál” társadalmi munka megakadályozása is.

— lb —

LOGO TANÁCSADÁS

A dolgozó nők védelme

Számos rendelkezés szól a dolgozó nők védelméről. Ezek között is a legfontosabbak közé tartozik az, amely elrendeli, hogy orvosi vélemény alapján

a terhes nő, kérelmére egészségügyi szempontból megfelelő munkakörbe kell ideiglenesen helyezni.

Az így áthelyezett nőidolgozó keresete nem lehet kevesebb, mint az előző átlagkeresete.

A Munka Törvénykönyve idevonatkozó rendelkezése (95 §. [3] bek. d. pont) semmiféle megsejtítéssel értelmezést nem enged. Ennek a szakasznak valamilyen engedményt jelentő végrehajtási rendelkezése sincs.

Ebből következik, hogy e rendelkezés kivétel nélkül valamennyi dolgozó nőre vonatkozik, tekintet nélkül azok munkakörére vagy munkabér állományára.

Mégis gyakran előfordul oly panasz, hogy a postai szervek vezetői nem tesznek eleget a törvény félreérthetetlen rendelkezésének.

Súlyos felelőtlenség ez! Az egyik megyei hivatalnál törvényt nem hajtották végre a törvényt, mert olyan szakvéleményt kaptak: „... hogy mi-

vel az érdekelt állományon kívüli dolgozó, csak akkor kerülhet a posta állományi létszámba, ha a hivatalnak szabad létszámhelye van.” Tekintettel arra, hogy a kérelem benyújtása időpontjában a hivatalnak üres létszámhelye nem volt, a hivatalvezető arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszost nem emeli a forgalmi állománycsoportba tartozó dolgozók sorába.

Téves szakvéleményen alapult tehát a hivatalvezető törvényesítő „álláspontja helyezkedése”.

Hol beszél a törvény arról, hogy a dolgozó nő milyen állománycsoportba tartozik, vagy milyen állománycsoportba kell vagy lehet őt áthelyezni?

Sohol! Az a kérdés, hogy a terhes nő egészségügyi szempontból megfelelő munkakörbe kell áthelyezni, semmiféle feltételhez kötve nincs, és nem köthető. Az áthelyezés mellé körülményei egyszerű kérdések, amelyeket a hivatalvezetőknek azért is habozás nélkül kell megoldaniuk, mert a késedelem szabálysértési eljárást vonhat maga után.

J. L.

Tanácsadás nyugdíjügyekben

A postás dolgozók részéről gyakran hangzanak el különböző kérdések a nyugdíjazással kapcsolatban. Ezek közül néhányra választ adunk.

Mennyi túlóráról lehet a nyugdíjba beszámítani?

Mind a túlóra, mind a túlórával 300 forintig beszámítható a nyugdíjba. Az 5 éves átlagkereset kiszámításánál tehát ilyen mértékig figyelembe vehető.

A betegállományban töltött idő beszámít-e az átlagkeresetbe?

Ha valaki a nyugdíjazást megelőző 5 éven belül betegállományban volt, a betegállományban töltött időt az átlagkereset kiszámításánál nem veszik figyelembe. Például 12 havi betegállomány esetén csak 4 évi keresetet vesznek alapul a nyugdíj kiszámításánál. Ha valaki nyugdíjazása előtt illetmény nélküli szabadságon volt, és emiatt a nyugdíjazást megelőzően legalább 2 és fél évi munkaviszonyt nem lehet kimutatni, abban az esetben az érdekelt dolgozó munkakörében levő átlagkereset veszik alapul a nyugdíj összegének kiszámításánál.

Mi az eljárás akkor, ha a nyugdíjas 500 forintnál nagyobb fizetésért dolgozik?

Ebben az esetben az Országos Nyugdíjintézetől kérni kell a munkaviszony tartamára a nyugdíj szüneteltetését. Ezt a bejelentést mind a munkavállaló mind pedig a munkaadó köteles megtenni. A munkaviszony megszüntetése után az Országos Nyugdíjintézet csak abban az esetben fo-

lyósítja újból a nyugdíját, ha mindkét fél a munkaviszony megszűnéséről szóló bejelentését megteszi az Országos Nyugdíjintézetnek.

O. S.

Felhívás

A budapesti postaszervek zenekarának vezetősége a jelenleg 24 tagból álló együttest bővíteni kívánja. Ennek érdekében felhívással fordul azokhoz a budapesti postás dolgozókhoz, és családtagjaikhoz, akik valamilyen vonós vagy fúvós hangszert játszanak (esetleg baladók fokon tanulnak), és kedvük van a zenekari játékhoz, vagy zenekari gyakorlatot akarnak szerezni, hogy jelentkezzenek Kovács István postafőfelügyelőnél (Posta Járműtelep, 499-283 telefonszámon) hétköznap 7-16 óráig.

VEZETŐSÉG

KULTURÁLIS HÍREK

1963. március 2-án szakszervezetünk VII. kongresszusát tartotta a Nemzeti Színház műsorra tűzi Doboz Imre: Holnap folytatjuk c. színművét. A kongresszus résztvevői és a postás dolgozók teltház-akció keretében tekinthetik meg az előadást.

★

A Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti bizottsága 1963. febr. 16-án hangulatos farsangi esetet rendezett. Közreműködtek: Psota Irén, Erdész Zsuzsa, Németh József, a Görbe Tűkör Együttes.

IZLIK AZ EBÉD

A Verseny utcai IV. sz. postás óvodában 71 postás szülő gyermekének biztosítanak második oltást. Képünkön a gyermekek jó étvágyalag fogyasztják az ízletes ebédet, amelynek felkészítésénél ők maguk is segísznek.

KÉNYES KAPCSOLÁS

A televízió műsorából január elején úgy értesültünk, hogy a nemzetközi kapcsolatok kezelésének ügyszólván formálisan udvarolni kell, ha egy sporttudósító gyors telefonösszefoglalást akar kapni valamilyen sportesemény kapcsán külföldön tartózkodó magyar sportolótól.

Ilyen beállítás után nem csoda, ha a Helyközi Távfelügyelet igazgatóság nemzetközi osztályának vezetője, dr. Kátóna László úgy érezte, hogy tiltakoznia kell ez ellen a NépSportnál.

A NépSport viszont belátta, hogy elvetette a súlyot, és rövidesen adódott is egy mexikói telefonbeszélgetés, amivel éppen az ellenkezőjéről sikerült meggyőződnie, s erről fényképes riportot készítettek újságuk január 28-i számában.

Valójában úgy áll a dolog, hogy a NépSport — nagyvonalúan — a hívás bejelentkezésekor gyakran a város nevén kívül abszolút nem ad meg semmi közelebbi adatot, nevet, telefonszámot, tartózkodási helyet stb., amit a hívótól tudni kellene. Kérve, hogy „azt a szakállast kapcsolja”, nem kimondottan hivatalos és precíz meghatározás. S hogy várni kell valamennyit a kapcsolás létrejöttéig, — amit a sporttudósítók mind ez ideig nem vettek jó néven — az azért van, mert a tengerentúli beszélgetések nagy része Linz, vagy Bern központ közvetítésével történik, s a gyorsaság e központok szabad vonalainak számától függ.

Igy történt ez Szűcs Sándor esetében is. A NépSport csak a várost és az illető sportember nevét adta meg. Mégis más közelebbi adat hiányában, a hivatali kötelességen messze túlmenően szíves udvariassággal és fáradsággal kinyomozta az illető hollétét és összeköttetést létesített, mint annyi több más esetben is. Ez magától értetődő, hiszen az udvarias kiszolgálás jegyében a posta — ott ahol szükséges — messzemenően kész a segítségre.

Hegedűs József
levelező HTI

Halottaink

Bartha János m. főell (Tvb. Ig.), Deli Bertalan vez. főkez. (Páhi), Heim András forg. igazg. (Pécs 1.), Holler Lászlóné hd. alk. (Lábatlan 1.), Kecskeméti József hd. alk. (Miskolc 10.), Kocsis Sándor lapkihordó (Sárbogárd 2.), Kovács Lajos, letkési p. alk. (Közp. Kábelüzem), dr. Luib Edgár hd. alk. (Közp. Hírlap Iroda), Sipos László szak. kez. (Bp. 70.), Tari József hd. alk. (Műsz. Fenn. Hatvan), Varga Sándor vez. főkez. (Gyékényes). Emléküket megőrizzük!

Egy újsághír margójára

Rossz az együttműködés az osztályok között

Az egyeztető bizottságok gyakorlatából

Sz. L. volt hivatalvezető munkakönyvi bejegyzés módosítását kérte

az igazgatóság, majd a panaszt az egyeztető bizottság is elutasította. A határozat megfelel a törvényes rendelkezésnek, mert a munkakönyvi bejegyzés a munkaviszony megszűnésének megfelelő. A dolgozó munkaviszonyát ugyanis az Mt. 29. § (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásával szüntették meg, ezért a „felmondás a vállalat részéről” szövegbejegyzés helyes.

A dolgozó a munkaviszony helyreállítását is kérte, a panaszt az egyeztető bizottság erre nézve szintén elutasította. Nem sértett törvényt az egyeztető bizottság ezzel sem, mert a felmondás alakilag és érdemben is szabályos volt.

Helytelen viszont az egyeztető bizottsági határozat indoklásában az a megállapítás, hogy a panaszost az igazgatóság a posta szolgálatából elbocsátotta.

Dolgozót elbocsátani csak jogerős fegyelmi határozattal lehet. Ebben az ügyben pedig a munkaviszony megszüntetése nem fegyelmi határozattal történt, hanem felmondással.

Gy. A. motoros vonalfelvező azért fordult panasszal az egyeztető bizottsághoz, mert nem adtak neki szörmés sapkát.

A panaszt a vállalati egyeztető bizottság elutasította. Megállapította, hogy a panasz azért alaptalan, mert olyan védőruha kiszolgáltatását kérte, amely erre a munkakörre

megállapítva nincs. A munkaköri jegyzékben megállapított besorolás szerint ebben a munkakörben munkatöltő, bőrruha, bőrkésztyű, bőrcsizma és viharokabát jár. Nem jogosult a dolgozó tehát az általa kért szörmésapkára.

Tömegmérésekben hozott a vállalati egyeztető bizottság az 1962. évi IV. negyedévi üzemi jutalom megvonása miatt

indított munkaügyi vitákban határozatot. Nyolc vonalfelvezőtől vonták meg az üzemi jutalmat, ezek a dolgozók panaszolták a rájuk nézve sérelmes határozatot. Az egyeztető bizottság szörszerint azonos indoklással állapította meg a panasz alaptalanságát. Az eltérés csupán az érintett dolgozók munkahelyében volt.

Mind a nyolcnál azt állapította meg a határozat, hogy a dolgozók a leltározás alapjául szolgáló nyomvonalas rajzot nem kellő alaposággal készítették el.

Valószínűnek látszik: az egyeztető bizottsági határozatok helyesek abban a vonatkozásban, hogy az üzemi jutalom megvonására az érdekelt dolgozók okot adtak.

Azonban egészen bizonyos, hogy ha különböző munkaterületeken azonos szolgálati mulasztásért kell egyszerre 8 dolgozó ellen eljárni, az alapvető hibát messzebben kell vizsgálni, és intézkednie kell az igazgatóságnak, hogy ezek a szolgálati hiányosságok ne fordulhassanak elő tömegesen.

J.

SPORT

Miért szerepelnek gyengén jégkorongozóink?

Az Építők elleni mérkőzés egyik izgalmas jelenete

A sportot kedvelő közönség általában az eredményekből ítélheti meg az egyes szakosztályok működését — kevésbé ismeri a gyenge vagy a jó szereplés okait.

A Postás Dolgozó szerkesztőségéhez többen fordultak azzal a kérdéssel: mi az oka jégkorongozóink gyenge szereplésének?

A kérdés jogos, mert a Postás S. E. jelentős szerepet játszott a felszabadulás után a magyar jégkorongsportban. Csapatunk több ízben nyert bajnokságot, és sok játékost neveltünk. 1954-ben a három egyesület összevételével csapatunk a Török S. E. körüli szakosztályai közé került.

A fűző megszüntetése után a szakosztály teljes egészében a Vasutas Szakszervezetnél, a BVSC-nél maradt, és jelenleg is ott szerepel. Úgy láttuk helyesnek, hogy a jégkorong-sport fejlődését azzal szolgáljuk legjobban, ha teljesen kezdőkől nevelünk fel egy új csapatot.

Kezdekkkel indultunk el az ifi- és a serdülő-bajnokságban. A munka eredménye már a második évben mutatkozott. Az 1960-61. évi bajnokságban a felnőtt I. osztályba is bevezettünk. Csapatunk játékaival nem keltett csalódást. A játékosok igen szorgalmasan végeztek az edzéseken. Az 1961-62. évi bajnokságban még jobb szereplést vártunk. Lényegesen kevesebb gólt kaptak, mint az előző évben, és játékaik — kivéve a helyzetkihasználást — megközelítette néhány I. osztályú csapat játékát.

A múlt év őszen játékosaink közül négyet behívtak katonának. Mivel ők képezték a csapat gerincét, nem tudtuk őket megfelelően pótolni. Ismét kóvetkeztek a nagy gólarányú vereségek. A csapatban, hogy ezt a problémát megoldani nem tudtuk, elkedvetlenedtek, és megindult a csapaton belül a bomlási folyamat.

A nyári edzéseken sok játékosunk már nem is vett részt, mivel nem bíztak abban, hogy csapatunkat az 1962-63-as bajnokságban indítani tudjuk. Biztosra vették, hogy a szakosztály feloszlik.

A Postás S. E. elnöksége a múlt év májusában tárgyalta a szakosztály ügyét, és azt a határozatot hozta, hogy a szakosztályt mindenképpen fenn-tartja, legalábbis az ifi és ser-

dülő csoportot. Ezenkívül mindent elkövet annak érdekében, hogy az NB I-es csapatot is indítani tudja.

Nagy nehézségek árán be is neveztek, de a mérkőzéseket lejátszani nem tudták. Közben kedvező esemény is történt, a csapat katonatagjait vidékről Budapestre helyezték.

Ezekután csapatunk lejátszotta elmaradt mérkőzéseit, de sajnos, az eredményeknél katonáink edzéshiánya, az ifik túl korai szerepeltetése a felnőtt csapatban, megmutatkoztak. A többi csapatoknál 3x5 fő (3 sor), addig nálunk csak 2x5 fő (2 sor) játszottak a mérkőzéseket, mivel nem volt több emberünk.

A jövőt illetően bízunk abban, hogy az 1964-es bajnokságban már sokkal eredményesebben fogunk szerepelni, mivel fiataljaink tehetségesek. Az ifi-csapat jelenleg a bajnokság élén áll.

Pressmayer József

KÉZILABDA

Női kézilabdázóink a teremkupa mérkőzéseken jól megállják a helyüket. A kispályára való áttérés első két esztendőjében bizony sok keserű percet élt át a sikerhez hozzászokott postás versenyzőgárda. Talavly végre, az eredményesnek mondható terem-szeresítés után a szabadterem is sikerült a csapatnak az első hat közé felzárkózni. A jelenleg folyó kupa küzdelmek, amelyek a tavaszi felkészülés egy részét képezik, a csapat az utolsó fordulóig kitűnően megállta a helyét. Egy döntetlen (a bajnok Spartacus ellen) és egy vereség (BRSC ellen) mellett négy alkalommal győzött a Postás, és jelenleg 9 ponttal jobb gólaránnyal az első helyen áll.

Férfi szakosztályunk — bár kisebbet az NB II-ből — a teremkupa mérkőzéseken a legjobbakkal együtt, a csepeli terembe nyert elhelyezést, és ott jól megállták a helyüket. Izgalmas mérkőzéseket vívtak, és csak minimális arányú vereségeket szenvedtek a legjobb férfi csapatoktól.

S A K K

Sakkozóink 1961-ben kerültek az NB I-be és az 1961/62. bajnoki évben 10. helyen végeztek.

Azonban a még most is zálló NB I-es bajnokságban jelenleg nem a legrosszabbak helyzetben — a 13. helyen — van a csapat. Igaz, hogy a legerősebb ellenfelekkel már lejátszották a mérkőzéseket és a gyengébb ellenfelek ellen megszerezhetik benmaradáshoz szükséges pontokat.

Ut mérkőzés van még hátra és a versenyzők erősen bíznak abban, hogy ezeken a találkozókon jobban szerepel a csapat, mint eddig.

SZERKESZTŐI ÜZENET

„Fehérvári Postások” aláírással hozzánk érkezett levélre a következőket válaszoljuk: Panasz esetében senkire sem kötelező a szolgálati út, így a postások is ahhoz a szervhez fordulhatnak, ahol panaszukra orvoslást remélnek.

Az áthelyezéssel postához jött dolgozó minden korábbi jogát magával hozza, kivéve a besorolás és a kinevezés jogát, mert a postal szabályok besorolás tekintetében csak a korábbi postal szolgálat beszámítását teszi lehetővé, de ezt is bizonyos feltételekkel. A postaszabadság, a jubileumi juta-

lom, a táppénz kérdésében az áthelyezett megtartja a már szerzett jogokat.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Feladó: Kádár
Besenyei Miklós
főtákar
Főszerkesztő:
Horváth István
Feladó szerkesztő:
Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV.,
Cházár András o. 13. sz.
Telefon: 428-177
Megjelenik havonta
20 000 példányban
Szikra Lapnyomda, Budapest